

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Der er jo i det lovforslag, som ministeren har fremsat til behandling her i folketingsalen, ikke tale om, at han selv kommer med forslag om, hvordan man kan fastholde den normerede tid på husholdningslæreruddannelsen. Der er tale om, at han kommer med yderligere forslag om indholdet i uddannelsen. Ud over at ministeren kommer med forslag om at lægge flere miljøfag ind i uddannelsen, er der også tale om at indlægge en større del erhvervsorienteret praktik, så ministeren bidrager ikke selv til at fastholde den normerede studietid på 3½ år.

Hvis ministeren mener – og det er jeg ikke uenig hverken med hr. Ole Vig Jensen eller med ministeren i – at det er relevant at udvide den erhvervsorienterede praktik, må vi også fastholde det teoretiske og det faglige niveau på husholdningslæreruddannelsen, og det kunne betyde, som jeg sagde i min ordførertale, at den ene million kroner, som jeg har set at ministeren kan få i besparelser ved at indføre den yderligere erhvervsorienterede praktik, kunne vi anvende til at fastholde det faglige niveau ved at udvide den normerede studietid til 4 år, altså ½ år mere. Det kunne være en god idé ikke alene for at få udvidet arbejdsmarkedet for husholdningslærere, men også for at fastholde et fagligt niveau, som jo er et af de krav, vi rent samfundsmæssigt har stillet til denne uddannelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 139:

Forslag til lov om kommuners og amtskommuners bidrag til statslige og private skoler og kurser.

Af undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 13/1 88).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Pernille Forchhammer (S):

Nu er det sådan, at vi i Socialdemokratiet principielt er meget betænkelige ved, at det offentlige yder store tilskud til alle typer private skoler, gymnasier og kurser, uden at man har nogen som helst styring med hensyn til, hvordan pengene bliver prioriteret, og hvad det er for lærerkræfter, der bliver benyttet til at undervise eleverne. Men eftersom der så udpræget er tale om en administrationslov her, vil jeg skåne Folketinget for en debat herom. Dette skal bare lige siges for en ordens skyld, når nu det handler om tilskud og bidrag til private skoler og kurser.

Der lægges i lovforslaget meget vægt på, at der er tale om en forenkling af administrationen, og det må siges at være nødvendigt, hvis dette lovforslag skulle være udtryk for en forenkling.

Forslaget består af to hoveddele. Den første drejer sig om amters og kommuners bidrag til statens tilskud til den almindelige undervisning og specialundervisningen. Amter og kommuner har førhen betalt 65 pct. af statens gennemsnitstilskud pr. elev, mens de nu ifølge lovforslaget skal betale 70 pct. af rammetilskuddene pr. elev. Det må være heri, forenklingen ligger, eftersom rammetilskuddene pr. elev bliver fastsat i finansloven. Amter og kommuner får derfor på et tidligt tidspunkt klarhed over, hvor stor udgiften til deres bidrag for det kommende år vil være.

I Socialdemokratiet er vi meget tilhængere af enhver form for forenkling af det offentlige administration, det være sig i kommuner, i amter og i staten, men vi vil gerne i den forbindelse have en vis sikkerhed for, at den forhøjede procentsats ikke på længere sigt kommer til at betyde et skred i byrdefordelingen, således at kommuner og amter bliver belastet mere. En sådan sikkerhed kunne bl.a. bestå i en klar præcisering fra Folketingets side af, at man med dette forslag ikke ønsker en ændret byrdefordeling, og at bidragsprocenten som konsekvens